

BESEDA STAREJŠIM, INVALIDOM, BOLNIM

IN NE SAMO NJIM

april 2021, leto IV (40)

Pozdravljeni!

Verjamem, da (bo)ste kljub drugačnim okoliščinam doživeto obhajali veliko noč. Da bi živel radi Vstalega Gospoda, naj pripomorejo tudi te besede. Ste kaj opazili v desnem vogalu zgoraj? Naj vam pomagam. Smo v četrtem mesecu, ta listič izhaja četrto leto, sedanja številka je štirideseta po vrsti. Toliko je bilo tudi dni posta.

Znano vam je, da v času epidemije koronavirusa več hodim po okoliških gozdnih poteh nad Dobrovo. Rad grem tudi čez dobrovsko pokopališče. Na cerkvi, posvečeni Marijinemu vnebovzetju, me je nagovorila sončna ura, ki jo še redkokje vidite. Kot druge ure me spominja, da bo nekoč prenehala tiktakati tudi ura mojega življenja.

Še ostajam na pokopališču, kjer so pokopani naši dragi, moji v Moravčah, vaši na vaših pokopališčih. Rekli boste, le zakaj take besede, pa še v velikonočnem času? Da, prav zato. Kako žalostno bi bilo, če ne bi verovali v radostno novico, ki odmeva po velikonočni hvalnici sveči na velikonočno vigilijo in odmeva v vsak dan: »To je noč, v kateri je Kristus zdrobil verige smrti in kot zmagovalec vstal od mrtvih.«

Kljub znanim okoliščinam so na naših pokopališčih lepo urejeni grobovi. Povsem drugačni bi bili – in tudi smrti naših dragih ter naša hoja med grobovi –, če ne bi bilo velike noči in besed v že omenjeni velikonočni hvalnici sveči: »O, srečna krivda, ki je bila vredna imeti takega in tako velikega Odrešenika ... O, zares presrečna noč, v kateri se zemlja druži z nebesi in človek z Bogom.«

Vsako srečanje s križem – ne le na pokopališču – naj vam priključ v spomin besede Tomislava Ivančiča: »Nad križem lebdi vstajenje. Samo mrtvi more vstati od mrtvih. Zato ne glej na grob kakor na brezup in konec, marveč kakor na rojstvo in začetek ...« Tem besedam se pridružujem tudi sam, vam voščim blagoslovljeno veliko noč in vas prisrčno pozdravljam.

Vaš Miro Šlibar

LITURGIČNI KOLEDAR

APRIL 2021

1. april: veliki četrtek
2. april: veliki petek Gospodovega trpljenja
3. april: velika sobota
4. april: VELIKONOČNA NEDELJA GOSPODOVEGA VSTAJENJA
11. april: 2. velikonočna nedelja, nedelja Božjega usmiljenja
18. april: 3. velikonočna nedelja, začetek tedna molitve za duhovne poklice
25. april: 4. velikonočna nedelja, nedelja dobrega Pastirja

PRIPOROČAMO

* Če želite poslušati slovenski cerkveni Radio Ognjišče, prilagam njegov internetni naslov za poslušanje prek spleta: "<http://radio.ognjisce.si/sl/radio/iradio/>".

* Svete maše na radiu Ognjišče bodo v aprilu iz župnijske cerkve sv. Mihaela v Grosuplju ob 19h.

* Vsakodnevni rožni venec na radiu Ognjišče ob 5. uri.

* Vsako tretjo soboto v mesecu je na radiu Ognjišče Kateheza za bolnike. Tokrat bo 17. aprila ob 21. uri.

* Svete maše na slovenski katoliški televiziji TV Exodus ("<https://www.exodus.si/>"): ob delavnikih ob 6h, 12h, 18h in 24h; ob nedeljah pa ob 8.30h, 12h, 13h, 18h in 19h.

MOLITVENI NAMENI SVETEGA OČETA 2021

Zaupani njegovi svetovni mreži molitve

Apostolat molitve od vsega začetka, danes pa kot Papeževa svetovna mreža molitve, ki se posebej hrani z nameni, ki jih predlaga Sveti oče, ohranja in širi pobožnost Srca Jezusovega. Vabim vas, da se vsi, posebno starejši in bolni, pridružite tej molitvi.

Molitveni namen za april 2021, splošni molitveni namen:

TEMELJNE PRAVICE. Molimo za tiste, ki izpostavljajo svoje življenje, ko se borijo za temeljne človekove pravice v diktaturah, v totalitarnih režimih in tudi v krizah demokracije.

BESEDE UPANJA PATRA PIJA

V zadnjem obdobju smo v nadaljevanju spoznavali »štirinajst priprošnjikov v sili«. V tej aprilski Besedi pa začnemo prvo nadaljevanje iz knjige z naslovom *Besede upanja patra Pija*, ki je izšla pri založbi Družina leta 2020. Opogumljajo nas njegove besede, zapisane na hrbitišču omenjene knjige: »V vas deluje Gospod in ni vam treba storiti ničesar drugega kot to, da pustite vrata srca na stežaj odprta, da bo lahko deloval, kakor želi.«

Tokrat opogumljajoče besede z naslovom: Nebesa, pravi pristan.

»V svojem velikem usmiljenju nas je po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih prerodil za živo upanje, za ... dediščino, ki je v nebesih shranjena za vas« (Mt 1,3-4). Spodbuda patra Pija: »Vedno bodite umirjeni v naročju Zveličarja, ki vas nežno ljubi ... Ta sveta ljubezen, na kateri temelji in v kateri je zakoreninjena naša ljubezen, ki jo ohranja, bo vekomaj popolna in ne bo prešla.

Po najboljših močeh se trudite vedno in v vsem podrejati Božji volji. To je gotova pot v nebesa. To je pot (preizkušenj), po kateri Jezus vodi močne duše. Tu se boste naučili bolje prepoznavati svojo pravo domovino in na to življenje gledati kot na kratko romanje.

Hrepenenje po bivanju v večnem miru je dobro in sveto, vendar ga morate uravnovežiti s popolnim izročanjem Božji volji.

Delajmo dobro, zvesto izpolnjujmo Božjo voljo. Naj bo to zvezda, v katero bomo upirali pogled med popotovanjem, kajti tako bomo zagotovo prispeli v pravi pristan.«

Gospod, pomagaj mi, da bom svoj pogled upiral vate. Drži me v naročju in me vselej vodi po pravi poti. Amen.

LETO SVETEGA JOŽEFA

Pogumen in ustvarjalni oče, zgled ljubezni do Cerkve in ubogih Apostolsko pismo »Patris corde« potem izpostavi »ustvarjalni pogum« sv. Jožefa, pogum, ki se pokaže predvsem v težavah in ki v človeku prebudi nepričakovane vire. Papež pojasnjuje: »Tesar iz Nazareta zna problem spremeniti v priložnost, ker vedno daje prednost zaupanju v Previdnost.« Spoprijema se »s konkretnimi problemi« svoje družine, tako kakor vse druge družine na svetu, zlasti družine migrantov. V tem smislu je sv. Jožef v resnici »poseben zavetnik tistih«, ki morajo, »prisiljeni zaradi nesreč in lakote«, zapustiti domovino zaradi »vojn, sovraštva, preganjanja, bede«. Sv. Jožef, Jezusov in Marijin varuh, »ne more drugače, kot da je varuh Cerkve«, njenega materinstva in Kristusovega telesa: vsak v potrebi, revež, trpin, umirajoči, tujec, jetnik, bolnik je »Dete«, ki ga Jožef varuje in od njega se moramo naučiti »ljubiti Cerkev in uboge«.

Sv. Jožef najmodrejši, opogumi nas za bližino ubogih!

(Vir: Vatican News – slovenska redakcija)

BOŽO RUSTJA, ZGODBE ZA POGUM

Moral bi se spreobrniti. Neki človek se je peljal z vlakom. Na vsaki postaji je pokukal skozi okno, prebral ime postaje in zavzdihnil. Po kakšnih petih postajah ga je sopotnik zaskrbljeno vprašal: »Ali vam je slabo? Zakaj zdihujete?« Mož pa je odgovoril: »Pravzaprav bi moral izstopiti iz vlaka. Vozim se namreč v napačno smer. Toda tukaj je tako prijetno toplo.«

Kristus brez ran. Hudi duh se je nekoč ponudil sv. Martinu, da mu bo v oporo. Prikazal se mu je v veličastni podobi kralja. Rekel mu je: »Martin, hvala ti za tvojo zvestobo, toda vedi, da sem tudi jaz tebi zvest. Odslej boš vedno čutil mojo bližino. Lahko se opreš name.« Sv. Martin ga je vprašal: »Kdo pa si?« »Jezus Kristus,« je odgovoril hudobec. »Kje imaš rane?« je hotel vedeti svetnik. »Prihajam iz nebeškega kraljestva,« mu je odgovoril hudobec; »tam ni nobenih ran.« Sv. Martin ga je zavrnil: »Kristusa, ki nima ran, nočem niti videti. Na Kristusa, ki ne nosi znamenj križa, se ne morem opreti.«